

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **T. A.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2013, č. j. CPR-4187-3/ČJ-2013-930310-V231, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2013, č. j. 1 A 41/2013 – 36,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 23. 5. 2013, č. j. CPR-4187-3/ČJ-2013-930310-V231, zamítl námitky žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, ze dne 21. 1. 2013, č. j. KRPA-27770/ČJ-2013-000022, jímž bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění a zákaz vstupu na území států Evropské unie na dva roky.

Proti tomuto rozhodnutí žalovaného stěžovatelka podala žalobu k Městskému soudu v Praze. Ten ji svým rozsudkem ze dne 2. 8. 2013, č. j. 1 A 41/2013 – 36, zamítl pro nedůvodnost. Proti tomuto rozhodnutí městského soudu stěžovatelka brojila včasnou kasační stížností.

Ve svém podání ze dne 4. 9. 2013, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne, však stěžovatelka vzala svou kasační stížnost „výslovně a v celém rozsahu zpět.“

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Nejvyšší správní soud proto rozhodl v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. o tom, že se řízení zastavuje.

III. Závěr

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatelka vzala svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byla uspokojena, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu